

NEDJELJNA ČITANJA: Am 8,4-7; Ps 113, 1-2.4-8; 1Tim 2,1-8; Lk 16,1-13

Budući da je stvoren na sliku Božju i pozvan upoznati i ljubiti Boga, čovjek koji Boga traži otkriva neke »putove« da bi došao do spoznaje Boga. Oni se nazivaju također »dokazima za opstojnost Božju«, ne u smislu prirodnoznastvenih dokaza, već u smislu »konvergentnih i uvjerljivih obrazloženja« koja nam omogućuju doći do prave sigurnosti. Ti »putovi« koji nas približuju Bogu imaju kao ishodišnu točku stvorenje: materijalni svijet i ljudsku osobu. Polazeći od promjene i nastajanja, od kontingencije, od reda i ljepote svijeta Bog se može spoznati kao izvor i svrha svemira. Sveti Pavao s obzirom na pogane tvrdi: »Što se o Bogu može spoznati, očito im je: Bog im je očitovao. Uistinu, ono nevidljivo njegovo, vječna njegova moć i božanstvo, onamo od stvaranja svijeta, umom se po djelima vidi« (Rim 1, 19-20). A sveti Augustin kaže: »Ispitaj ljepotu zemlje, ispitaj ljepotu mora, ispitaj ljepotu prorijeđena i svugdje prisutna zraka; ispitaj ljepotu neba [...] ispitaj sve te stvari. Sve će ti odgovoriti: Gledaj nas samo i promotri kako smo lijepe! Njihova je ljepota njihov ispovjedajući hvalospjev (confessio). A tko je stvorio te lijepe promjenljive stvari ako ne Onaj koji je nepromjenljivo lijep (Pulcher)?« [KKC, 31-32]